

Nyitnak az építőtáborok

Vasárnap megnyitják a Somogy megyei KISZ önkéntes ifjúsági építőtáborok. A Siófoki Állami Gazdaság Balatonújhegyi táborába 200 középiskolás diáklány érkezett Nőgrád megyéből, a Balatonboglári Állami Gazdaság Lengyeltóti táborában pedig 250 Komárom megyei középiskolás lány kezdte meg hétfőn a munkát. A két tábor lakói a cseresznyeszüszében és a kertészeti munkákban segítenek az állami gazdaságokban.

Öntözési bemutató és verseny

A kiskörei vízlépcső és öntözőrendszereinek építésére, a víz ésszerű hasznosítására alakult KISZ-védnökség országos operatív bizottsága a Szolnok megyei védnökségi napok keretében vasárnap országos öntözőversenyt rendezett a kistűzszállási Tisza-II. Tsz. korszerű nagyüzemi öntözőtelepén. A vetélkedőn tizenhárom, egyenként háromtagú csapat indult, s elméletből, gyakorlatból egyaránt vizsgáztak. Az induló csapatoknak a korszerű öntözőgépek komplett beállítását, a célszerű öntözést kellett bemutatniuk. Az erős mezőnyben a Szarvasi Állami Tangazdaság együttese bizonyult a lejobbának, és nyerte el a kétéhetes szovjetunióbeli utazást.

A második és a harmadik helyen két-két csapat végzett, a tiszaföldvári Lenin Tsz. egyes csapata, a Hajdúnánási Állami Gazdaság versenyző brigádja, illetve a tiszaföldvári Lenin Tsz. második garnitúrája és a gávacselellő Szabadság Tsz. együttese.

A gyakorlati verseny különdíjával ugyancsak a szarvasi tangazdaság fiataljait jutalmazták, míg a KISZ KB különdíját a legjobban mozgósító gazdaság KISZ-szervezete részére, a mezőheki Táncsics Tsz. és a tiszaföldvári Lenin Tsz. KISZ-bizottsága kapta meg.

A helyezettek jutalma is különdíj út és pénzjutalom. A versenyben induló csapatok tagjai elnyerték a Szakma Ifjú Mestere jelvényt és oklevelet.

Közlekedési balesetek

Szegedről Kistelekre ment mentőautóval hétfőn hajnali fél 4-kor — óránként mintegy 80 kilométeres sebességgel — Muhari István, Opusztaszer, Huba utca 6. szám alatti lakos, Elmondása szerint Balástyán, a Felszabadulás utcában egy vadgálamb repült a mentőautó első szélvédő üvegének, s ettől megijedt. A kocsit megcsúszott, nekiütődött egy betonoszlopnak, majd lángolóbban és kiégett. Sérülést szenvedett Szabó István, Makó, Czuczor utca 13. szám alatti lakosú betegápoló. Az anyagi kár mintegy 100 ezer forint.

Deszken, az Alkotmány utcában egy erős ívű kanyarban megcsúszott Börcsök Szilveszter, Deszk, Kossuth utca 15. szám alatti lakos gépkocsija. Áthaladt a menet irány szerinti bal oldalra és összeütközött egy másik személygépkocsival, amelyet Mágóri János, Makó, Lenin utca 2. szám alatti lakos vezetett. Sérülést szenvedett Mágóri és a vele utazó felesége. Az anyagi kár mintegy 10 ezer forint.

Kik tehetnek Hirdetések — habbal róla?

Gondok a garzonházban

A meghívó nem volt díszes. Egyszerű, közvetlen hangon hívta az embereket a gyűlésre. Az összejövetelt az IKV rendezte. De az újszegedi garzonház lakói kényszerből adtak egymásnak randevút, alig egy hónapos együttélés után. Az egyéni és a közösségi érdek szerepelt a napirenden.

A témát alaposan körüljárták, és csodálkozva fedezték fel, hogy nemcsak joga és kötelessége mindenkinek az együttélés szabályait betartani, a társadalmi tulajdonságot védeni, hanem érdeke is. Címszóban ezt kifejezni egyszerűnek tűnik, hiszen minden fórumon elhangzik: óvni kell a társadalmi tulajdonságot, és tisztelettel lenni a másikkal is. A garzonház lakói előtt sem volt ismeretlen két tétel, mégis sokan elfeledkeztek ezekről.

Alighogy lakók költöztek a házba, le kellett zárni a személedobot, mert a hullámpapírtól kezdve bútordarabokig minden belekerült abba. A ház gondnokai türelmes agitációjukkal sem érték el, hogy ne az emeleti folyosókon tárolják egyesek a kerékpárokat és gyerekkoscsikat. Azon máig is csodálkozni lehet, hogy a villanyórászekrényeket, a lépcsőaljkat miért tömték meg ócska ruhákkal, kacatokkal.

A folyosók műanyag burkolata több helyen már feketélik, mert a cigarettázók kiegétek. A lift gyakorta elromlik, mert rosszul használják. A nagy zaj, lármá miatt amit a folyosókon játszó, kiabáló okoznak, sokan panaszkodnak, mert nem tudnak pihenni.

A lakógyűlésen hosszú, terjedelmes panaszos listát soroltak fel, de mindegyik pont után rákérdeztek: miképp lehetne a gondokat megszüntetni. Lakni tudni kell, mondogatják a házmesterek, akik az együttélés minden buktatóját, örömet és bánatát már tapasztalták. Persze rövid idő alatt ennyi probléma egyetlenegy házban sem gyűlt össze, mint Újszegeden.

Miért nem tudnak együtt lakni a fiatalok otthonában? Talán a szinte egykorú fiatalok nehezebben alkalmazkodnak, mint a különböző évszázadok? Vagy tudva azt, hogy csak ideiglenes ottho-

nuk, keveset törődnek a házi renddel?

Kétségtelen, speciális a helyzet. Ha minden szobának gazdája lesz, akkor 1000—1200 ember lakja a garzonházat. Egy folyosóra 30 lakóegység nyílik, és ezért még jobban kell alkalmazkodni.

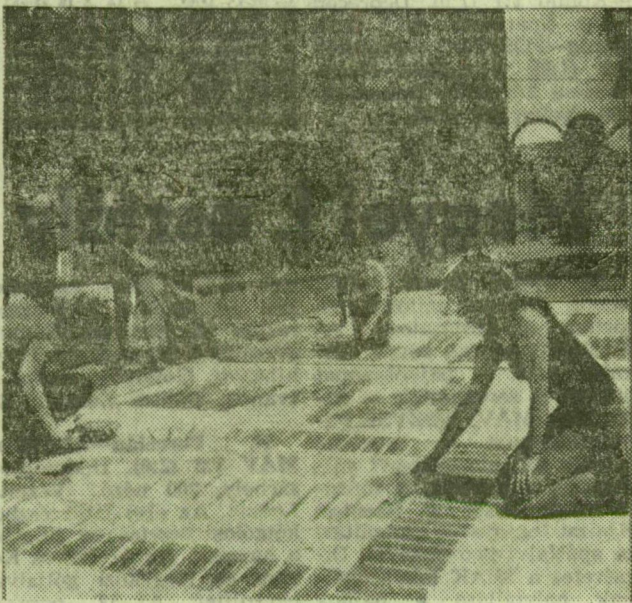
A sajátos helyzet miatt most új házirend készül. Emeletenként két-három embert választanak a lakóbizottságba. Az is új kezdeményezés, hogy önként jelentkeztek a lakók (természetesen szakmabeliek) a szükséges javításokat elvégezni. Az újabb fejlemények kellemessé teszik a közérzetet. Az intézkedések mellett azonban az lenne a leghasznosabb, ha az ottléők jobban megbecsülnék az állami segítséget. Nem felejtve el azt: a 70 millió forintos épületet öt év múlva mások is szeretnék használni.

De arra is lehet gondolni, aki a szocialista együttélés szabályait megszegi, annak a garzonházi bérletét a tanács felmondhatja.

H. M.

Készülnek a díszletek

Teljes apparátussal dolgozik a Dóm téri „díszletgyár”. Az asztalosműhely valóságban a méretre szabott, összeszeszőzött léckereteket. A rájuk feszített vásznak színesednek, mintázódnak a festők ecsetjei alatt. Körülbelül tízezer négyzetméter felületű kulisszát állítanak össze. Mindezt a szabad ég alatt történik, s ezért örülnek minden esőmentes napnak a szegedi szabadtéri nagy műhely dolgozói. A szakembereknek — akárcsak a korábbi években — most is segítenek a diákok.

Munkában az egyik diákcsoport

Tóth Béla felvételei

Készülnek a „Tragédia” díszletei

„Nyári szünre óvodás gyermek gondozását, étkeztetését vállalom.” „Iskolásgyermek nyári felügyeletét el látom.”

Cím, vagy inkább jelige: így jobban bírja az ostromot a hirdető. Egy hónap: 1000—1200 forint. Ha „Gyermekszerező” a jelige, legalább plusz egy százat. Ha „Kertes ház”, akkor... de távol álljon tőlem, hogy ezen gúnyolódjak, amikor sok száz anyukának egyetlen reménye az ilyen hirdetés. Hiszen, ha fizetés nélküli szabadságot kér — és kap-e? — a vezető mellett a kollegái is megörömlenek: dolgozniuk kell helyette. A fizetésnek így a fele megy el, úgy pedig az egész — mert hiszen itt a nyár, itt a gond a gyerekekkel, s az egyszerű tény miatt, hogy hosszabb a gyermekek szabadsága, mint a szülők.

Ha egy gyermek van, a két szülő munkahelyének és az ovinak kell hangolódni, ha kettő, akkor már... de ez csak számtan, így nemigen könnyedén követhető.

Az életben már igen súlyos gond. Es elsősorban azért, mert a dolgozó anyukák idegenek kell állnia a pergőtűz. „Mindig a baj a gyerekkel? Most betegség, most baleset? Most igazolt távollét

— aztán meg az óvoda? Hát a termelés?” Márész meg (sokszor csak a tekintet, s nem a kimondott szó csapkod): „Milyen szülő az, aki nem érti meg, hogy a gyerekeknek is kell a nyári szabadság?”

Bocsánat! Én nem akarok senkit felbosszantani, de a legboldogabb éppen a szülő lenne, ha egész nyáron, vagy legalább az ovisok egyhónapos kényszerszünetében a strandon napozhatna vagy a szobában játszhatna, foglalkozhatna gyermekével. Ezt ne vitassa el se a munkahely, se a gyermekintézmény. De az indulatok most ezért áramlanak oda és vissza — s ehhez alighanem mindegyik fél szempontjait, legjobban lesz elmondani.

Mert az óvodák, napközik helyzete sem könnyű.

Az óvodai takarítás és a szabadságok miatt a rendtartás 2—4 hét szünetet ír elő. Nem csoda, ha elmennek a lehetőség határáig: a városban több mint 30 óvodával kevesebb van, mint kellene, agyonhajszoltak, fáradtak az óvodák pedagógusai. Ki vitatná el tőlük a pihenés jogát? A gyermekek elhelyezését az óvodai szünet két hetében feltétlenül a szülőknek kell megoldani, a fennmaradó két hétre — nagyon indokolt esetben — áthelyezik a gyermeket más intézmény felügyelete alá. De... egyszerre csuk be két tarján óvoda, átalakítás folyik a Juhász Gyula utcai óvodában (de hogyan? Az is ünnep, ha látják a ktsz dolgozóit, nemhogy még a munka haladna!), meg a móka (és a per) a tarján ötos ütemben levő óvoda körül, amelyet ugye felépítettek, de műszaki okok miatt megnyitni nem tudnak. Vagyis: szomszédban levő „átvállaló” óvoda még a nagyon indokolt esetben sincs. Csak elméletben.

Ezt is tudni kell.

De még azt is mondjuk el, hogy a jó nagymamák feledik fájós lábukat, korukat és minden bajukat, hogy a napközis gyerekek (hiszen őket nyárra úgyis kiteszik) tudjanak pár hetet otthon vidámkodni, akik nagymamát is „örökölték” az életből. Tehát: mégis csak kevesebb a nyári létszám!

Nem véletlen, hogy most csak az ovisokról szólunk — szerencsére a nyári napközis iskolai táborokba minden jelentősebb gyereket felvettek. Ez biztató, mert kevesebb a csatangoló „kulcsos gyerek”, s ha mégis van — nem irigylem aggódo szüleit.

A három-hat éves gyermekekkel ezt ki ne próbálja senki! Szerencsére alig van rá példa. Arra inkább, hogy magunkkal hordjuk a hivatalba, a boltba, meg ahol még megengedhető, mindezt ott topognak, firkálnak és unatkoznak. Csak az tiltsa ki őket, aki szabadságot tud adni a gondokkal küszködő szülőknek! De ahol a feladat jellege megengedi, meg kellene oldani, hogy hazavihesen aktát, tervezést, kiműtást, egyéb munkát az anyuka, higgyék el, ez az „engedmény” a legelkecsesebb munkára sarkallna mindenkiket. (Van rá példa, hogy „gyes”-en levő anyukákat is így van be, „szippant vissza” vállalata.) És kérjük a gyermeküket otthon, gyes-en gondozó anyukákat, hogy ne csak pénzért, de segítő szándékból is vállalják egy-egy „ovis” felügyeletét.

Az országos átlagnál magasabb Szegeden a nők foglalkoztatottsági aránya — ha nem lenne szükség munkajelzőkre, nem így lenne. Lemaradhatnánk-e nyáron a tervvel az üzemek, megállhat-e az élet, lassulhat-e a munkatempó kimaradásuk miatt? S ha nem, akkor ki-nek kell ezt megoldania? Az egyenlő rangú, felelős nő munkát nem deklarálni kell, hanem feltételeit megteremtteni.

Utóirat: A textilgyár üzemi óvodájában nincs takarítási szünet. Takarítás persze van, festés-mázolás, ahogy azt a nagykönyvben előírják. De mikor? Amikor bitosítani tudják a legkisebb létszámot. Megkérdezik a szülőket — s amikor legtöbb tudja elhelyezni a gyermekét, csak akinek mulhatatlanul fontos, az viszi be — akkor jöhetnek a festők, a takarítók.

Jó volna úgy nézni a gondokat, mint ők. Az óvoda ma még nemcsak pedagógiai intézmény (az elsősorban, persze!), de szociális feladatai is vannak. És ha a termelés annyira fontos (és az!) és a női munkaerőre annyira szükség van (és van!), akkor szorosabban kellene összehangolni az érdekeket, s talán félre is lehetne tenni egy-egy érdekellentétet. Mert a termelés — politikai kérdés.

Különbön ez már a jövő nyárra tanulság — de tavaly is ugyanez volt a helyzet!

Addig is: jó volna még több hirdetés, miszerint „gyermekek gondozását nyárra vállalom...”

Szöke Mária

„Elveszett” pohár

Örökzöld téma az újszegedi partfürdő vendégeinek normális kiszolgálása, el látása. Itt volt a legutóbbi — s egyben első idei — napfényes, strandolásra alkalmas vasárnap, sajnos éppen olyan gyöngeségekkel, mint a tavalyi nyári vasárnapok. A legbosszantóbb természetesen az, hogy a fürdővendégek óhaját egyetlen fillér beruházás nélkül teljesíteni lehetne, de mégsem teljesítik.

A legtermészetesebb kívánság, hogy a hangos be-mondó tájékoztassa a közönséget az időről, nem is a várható időjárásról, hanem arról, hogy mennyi a pontos idő, hány óra van. Elsősorban a gyerekeknek lenne erre szükségük, hiszen anyukájuk lelkükre kötötte, hogy mikorra menjenek haza ebédelni, vagy meddig szól a kimenőjük. Az apróságok nem győznek

szaladgálni, keresgetni olyan felnőttet, akinek órát látnak a karján. S ki hagyja csuklóján a karórát a fürdőben? Kevesen.

Az ellátás továbbra is magán viseli évek óta tartó betegségét. A Szegedi ÁFÉSZ paviloniában üveges sört, üdítő italokat süteményt, főtt kolbászt árúsítanak, de van csapolt sör is. Ez rendben is volna, csak az már sehogy sincs rendjén, hogy az üveges italok mellé nem hajlandók poharat adni a vásárlóknak. „A pohár kell a csapolt sörhöz!” — mondja a kiszolgáló. — Mit szólnának hozzá, ha annyi poharat kellene elmosni! Hiába mondja a szerencsétlen vevő, hogy nem tud inni üvegből. Kár a fáradságért. Viszont a szövetkezet kereskedelmi munkája így elégtelen osztályzatot kaphat.

G. I.